

Den 5 augusti 1811 skedde ett märkligt dop på Brunnby i Vreta klostrets socken, vilket också omtalas i en lång text i dopboken från samma år:

H.K.H. Kronprinsen som under en resa i landet hedrade Erkebiskopen och dess Fru med ett nådigt besök, på deras egendom Brunnby, under rättad att barnets fader var en av dem, som under Kriget med Frankrike blef tagen tillfånga i Lübeck, der H.K.H. sjelf commenderades, och att samma Lifgrenadier varit fången i Frankrike, behagade i nåder befälla att Döpelse-acten, skulle på stället förättas, och ville sjelf blifva vittne till barnets dop, hvarjemte Han kallade H.K.H. Hertigen och Erkebiskopinnan tillika till faddrar, hvarefter acten för rättades af Erkebiskopen i närvaro af Deras K. Högheters suite, som flere Herrar, hvilka till underdåning uppvaktning sig infunnit. H.K.H. Kronprinsen höll sjelf barnet till Dop, samt täcktes nådigt tillåta att gossen blef kallad efter bägge D.K.H. Carl Oscar....

Den blivande Oscar I (1799-1859) var hertig av Östergötland och blev som 12-åring dopvittne i Vreta kloster. Oljemålning av Joseph Stieler 1823.

Bild från <http://historiska-personer.nu/> © Engstrand & Andersson 2007

Ett kungligt döpt soldatbarn

Av Anita Hjelte-Björklund

E-post: anita_hjelte@hotmail.com

Jean Baptist Bernadotte blir H.K.H. Carl Johan

Den 30 september 1810, knappt ett år innan dopet i Östergötland, påbörjade vår nye tronföljare resan mot Norden. Som f.d. fransk befälhavare, och prins av Ponte Corvo reste den nyvalde kronprinsen av Sverige genom samma trakter där han tidigare tågat fram med sin armé. Den 11 oktober hade sällskapet hunnit till Hamburg, för att via Köpenhamn anlända till Helsingör den 19 oktober.

Där möttes Bernadotte av kammarherre Karl Axel Löwenhielm som skulle vägleda kronprinsen i svensk hovetikett liksom närvara vid övergången till den

Evangeliska Lutherska läran. För detta ändamål hade ärkebiskop Jacob Axelsson Lindblom (1746–1819) också rest till Helsingör. Ärkebiskop Lindblom och kronprins Carl Johans första möte fick dem båda att hysa den största vördnad för varandra under hela sina resterande liv.

Några dagar senare landsteg kronprinsen på svensk jord och höll sitt första tal till folkskaran som samlats i Hälsingborgs hamn. Under färden mot, och inträdet i Stockholm växte en beundran utan motstycke för den franske tronarvingen, och i ett brev som skickades till Paris vid samma tid sades att "entusiasmen för kronprinsen är otrolig

och utbreder sig från tronen till den lägsta klassen".

I november 1810 gjorde Carl Johans hustru Désirée och sonen Oscar resan mot Sverige längs samma rutt. De reste dock i ett lugnare tempo, delvis sinkade av dåligt väder, men de hann också med ett societetsliv med olika uppvaktningar. Den 20 december kom sällskapet fram till ett vintrigt Hälsingborg där Désirée eller Desideria som hon kom att kallas i Sverige, föredrog att hålla sig inne i salongerna. Oscar däremot brydde sig inte om kylan utan promenerade runt i staden och längs stränderna, och försökte också tala med några människor av folket på deras eget språk, med de fraser

han dittills hunnit lära sig på svenska. Inom ett år behärskade han svenskan, vilket däremot Carl Johan aldrig lyckades med då franskan fortfarande var det språk som användes i statsrådet och vid militära konferenser.

I januari 1811 anlände även Desideria och Oscar till Stockholm, lagom till Carl Johans 47-årsdag den 26 januari då kronprinsen firades med en fest där det bland annat dansades kadrlj med par klädda i nationaldräkter från Sveriges olika län. De dansande svennerna lyfte Oscar högt på starka armar och hurrade för honom i hans egenskap av nyutnämnd hertig av Östergötland. Desideria kunde dock inte förlika sig med det svenska vinterklimatet, likaså tyckte hon illa om etikettsfrågorna som damerna förväntades engagera sig i, liksom människans politiska åtaganden. Carl Johan lät sin hustru resa tillbaka till Frankrike i juni 1811 efter att först starkt ha motsatt sig saken. Desirée reste då inkognito som grevinnan av Gotland, på ett pass utfärdat av Napoleon. Många lär ha dragit en suck av lättnad, utom den 12-årige Oscar som kom att sakna sin mor djupt. Sveriges drottning kom tillbaka till landet först till sonen giftermål 1823. Hon lämnade sitt barn, som nästa gång hon såg honom var en vuxen kunglighet fostrad att bestiga en tron. I augusti 1811 efter en sommar på Drottningholms slott gjorde den unge Oscar sitt första besök i sitt hertigdöme Östergötland med dopet av ovan nämnda soldatbarn som en av attraktionerna.

Att aristokratin lät döpa fattiga barn för att på det sättet låta dem avspegla sina beskyddares höga ställning under resten av sina liv, var inte ovanligt utomlands. Författaren Stella Tillyard beskriver en liknade ceremoni i London 1741, där ett 30-tal barn i ett barnhus fick namn efter lika många närvarande adliga personer.

Stark eller Sundström?

Vem var då soldaten vars barn valdes ut för detta spektakulära dop?

I födelseboken för Vreta kloster står följande: Carl Johan född 4 augusti, döpt 5 augusti: Föräldrar Livgrenadiären Anders Sundström och hustrun Maja Larsdotter i Lilla Sunnorp.

Anders Sundström ska ha varit född 11/12 1775 i Ljung socken i Östergötland för att senare flytta till Vreta kloster. Enligt soldatboken antog han krigstjänst vid 16 års ålder vilket bör ha varit c:a 1791. Det är okänt var han då antogs/uppehöll sig, för först 1799 kom han till soldatbarnhuset Svikbo i Vreta kloster under namnet Anders Stark. Den 12/12 1800 vigdes han med pigan Maria Larsdotter från Högby i samma socken.

De fick sedan barnen Carl Peter f. 26/4 1801, Christina Chatarina f. 1/7 1802, och Brita Cajsa f. 7/12 1805. År 1806 blev Anders Stark kommenderad till Pommern där han blev tagen till fånga i Lübeck, transporterad till Frankrike och sedan krigsfånge där under fem år, enligt anteckningen i dopboken. I själva verket var Stark troligen fången något kortare tid för den 23/5 1810 blev han transporterad till Stjärnorp sn, fick namnet Sundström och torpet Lilla Sunnorp. Det är helt klart att Anders Stark är identisk med Anders Sundström.

Efter återkomsten från fångenskapen och den långa vistelsen i Frankrike föddes också det sista barnet, Carl Johan, som till faddrar i dopet hade H.K.H. kronprins Carl Johan, hertigen av Östergötland (felaktigt angivet Södermanland i dopnotisen) Frans Joseph Oscar samt ärkebiskopinnan Sophie Ulrika Lindblom. Efter själva dopakten inkallades barnets fader Anders Sundström i rummet och blev underrättad av kronprinsen om de skyldigheter han hade att iakttaga såsom en rättskaffens soldat, make och far. Den unge Oscar, hertig av Östergötland, överlämnade därefter en summa pengar till barnets nytta samt en försäkran om att dra vidare försorg över pojken i framtiden.

Kronprinsen talade förmodligen till Anders Sundström på franska och man kan undra om Sundström under tiden som krigsfånge kunnat lära sig någon franska så att han kunde förstå vad som sades. Man kan också undra vad han kände för att stå inför en av de personer som symboliserat den krigsmakt som tagit honom till fånga, och vilken nu istället blivit svensk tronpretendent. Det namn och rykte som kunde skänkt den lille döpte gossen ett bättre liv kom dock aldrig att utnyttjas eftersom barnet oturligt dog redan den 26/8 1811, bara några veckor efter själva dopceremonin. Ingen dödsorsak finns angiven.

Soldatens vidare öden

Anders Sundströms hustru och den lille Carl Johans mor Maja Larsdotter ska ha varit född 1770 i Vreta kloster som dotter till en hemmansbrukare Lars Jansson, men jag har tyvärr inte kunnat spåra henne vidare bakåt.

Anders Sundström fick avsked som soldat den 13/10 1832 med anmälan om underhåll för svaghet, vilket intygades av en läkare. Sundström angavs då ha "tjänt utmärkt väl". Efter avskedet flyttade han och hustrun in i torpet Sundsberg i Stjärnorp socken, vilket Sundström lär ha byggt själv – kanske för de pengar han en gång fick vid sonens dop. År 1839 dog hustrun Maja Larsdotter och 1840 gifte Anders Sundström om sig med pigan Brita

Charlotta Carlsdotter från Flistad sn. Den 7/8 1848 avled slutligen avskedade soldaten Anders Sundström 73 år gammal i bröstsjukdom, efter ett tämligen innehållsrikt liv. Hans andra hustru efterlevde honom.

Källor:

Söderhjelm, Alma: Carl Johan, Bonniers 1939

Palmer, Alan: Bernadotte – Napoleons marskalk, Sveriges kung, Bonniers 1992

Selinko Annemarie: Desirée, Bonniers 1995

Tillyard, Stella: Aristokrater, Tidens förlag 1994

Soldatboken FL-06-0034-1799 Anders Stark

Torpakt FL-06-0034-1799 Anders Stark

Soldatboken FL-06-0047-1810 Anders Sundström

Torpakt FL-06-0047-1810 Anders Sundström

Ljung C:1 Födde 1694-1793

Stjärnorp Al:1 Hfl 1811-1815

Al:4 Hfl 1831-1840

Al:5 Hfl 1840-1850

F:1 Döde 1815-1861

Vreta kloster Al:6,7 Hfl 1794-1804

Al:8,9 Hfl 1805-1810

Al:10 Hfl 1811-16

Al:11 Hfl 1817-24

Al:13 Hfl 1831-38

Al:14 Hfl 1838-1845

Cl:4 Födde 1746-1770

Cl:6 Födde 1798-1843

Fotografier från Kinda i unik databas

För första gången finns nu cirka 50 000 bilder från Kindabygden tillgängliga för allmänheten via databasen Kindabild www.kindabild.se. Bilderna härrör från en rad olika Kindafotografers verksamhet under ungefär 100 års tid. Fotografierna är skänkta till hembygdsföreningen i Kisa-Västra Eneby som sköter projektet. Hembygdsföreningen har tagit över samlingen från fotografen Lars Petterssons släktingar.

De fotografier som har haft verksamhet i Kisa är

Emilia Johansson, som på 1880-talet flyttade till Kisa från Nykil och startade fotoateljé vid Kärleksstigen i Kisa. Hon fotograferade mycket från arbetslivet och händelser i både vardag och fest.

Adolf Stahre, som kom från Kisa, etablerade sig 1903. Under hans tid flyttades affären till Starebo vid Grönedegatan i Kisa. Det huvudsakliga materialet efter honom består av porträttbilder från ateljémiljö.

Eric Falk, som ursprungligen kom från Dalarna, påbörjade sin fotografiska verksamhet i Kisa i början av 1920-talet. Hans arbete består dels av porträtt och dels av landskapsbilder.

Lars Pettersson tog, tillsammans med kompanjonen Sven-Ove Svensson, över verksamheten 1955. I början av 1960-talet flyttades verksamheten till Storgatan 34, där Lars så småningom själv drev rörelsen fram till år 2000.

Frank Wirfs farm vid Apple river i Amery, Polk county, Wisconsin, övergavs för länge sedan. Men några hus står kvar.

Resa till Amerikasläkten

Av Kerstin Ellert, Näcksta 276, 830 23 Hackås. E-post: kerstin.ellert@bredband.net. Tel: 063-77 02 21

Jag heter Kerstin Ellert, f. Fredriksson och jag har mina rötter i Östergötland på min pappas sida. Jag har släktforskat i många år. De senaste åren har jag ägnat mycket tid åt emigrantforskning.

Min tanke har varit att jag skulle fara över till Amerika och träffa en del nu levande släktingar. Jag och min man gjorde en resa dit 2007. Vi besökte många släktingar, inte bara de som kom från Östergötland, utan även andra släktingar på både min mans och min sida.

Släkten i Risinge

Min far *Nils Fredriksson* är född 1919, i Bottorp, Risinge, och bodde hos sin farmor *Lovisa Andersdotter* och farfar *Frans Fredriksson* när han var barn. Lovisa och Frans bodde först i Bottorp och sedan i Skirhult, Risinge. Även en kusin till min far, *Doriet*, växte upp hos dem, hennes morföräldrar. Min far flyttade, när han blev lite större, till sin far *Philip Fredriksson* i Sandviken (Gäst-

Svartviken i Risinge där Anders Gustaf Andersson föddes år 1836.

rikland). *Doriet* flyttade till sin mamma i Norrköping. *Nils* farmor var den enda i sin familj som blev kvar i Sverige. Hennes syskon och föräldrar emigrerade till Amerika. Jag har förstås undrat över varför det blev så. Varför för inte hon också?

Lovisas föräldrar var *Anders Gustaf Andersson*, f. 1836 i Svartviken, Risinge, och *Augusta Vetter* f. 1841 i Holmatorp, Östra Vingåker. De hade åtta barn: *Anders Fredrik*, f. 1862, *Lovisa* f.

1864, *Emma* f. 1866, *Amanda* f. 1870, *Edla* f. 1873, död 1873, *Sofia* f. 1874, *Jenny* f. 1877 och *Hulda* f. 1880. De flyttade runt på många platser i Risinge och Östra Eneby.

Anders Gustaf emigrerade till Amerika 1882.

Augusta och tre minderåriga barn *Sofia*, *Jenny* och *Hulda* emigrerade till Amerika 1886 tillsammans med dottern *Emma*. Destination: Clayton, Polk county, Wisconsin (WI). Utresan skedde från Göteborg den 2 april 1886.

Amanda emigrerade till föräldrarna i Clayton den 18 oktober 1886, ogift. Hon gifte sig i Amerika med *Ole Bjurström*.

Anders Fredrik emigrerade med sin familj 1892 sist av alla syskonen, också till föräldrarna i Clayton.

Anders Fredrik letade jag länge efter. Jag fann honom och familjen till slut. Han var soldat under namnet *Wirf*, för roten 55 Viberstad i Styrstads socken, Östansståns kompani av Första livgrenadjärregementet. Han föddes den 12/1 1862, medan hustrun *Hedda Lovisa*

Lovisa Andersdotter med barnbarnet Nils Fredriksson i knät i Bottorp.

Jacobsdotter var född den 19/1 1862. 170 cm lång antogs han till soldat den 17 november 1882, inflyttad från Östra Eneby, men flyttar 1892 till Nordamerika. Med sin rotes medgivande anhöll han om avsked "för bättre utkomst", vilket beviljades av regementet. I betyget, underskrivet i Linköping i april 1892 av Nicklas Reutersvärd, står att han sig "under tjänstetiden utmärkt väl skickat".

Utvandrarkontrakt (Nr 1432) skrevs med A Larsson i Göteborg den 1/7 1892, och kostade 119 kronor.

Hur hittade jag släktingarna från Östergötland i Amerika?

Min far har aldrig haft någon kontakt med släktingarna i Amerika, förutom att två personer kom till Sverige på besök till hans farmor Lovisa i början av 1920-talet. Min far och hans kusin, som då bodde där, var inte så gamla. De kommer inte ihåg vilka personerna var. Kusin Doriet minns att de hade med sig tyg från Amerika som hennes mormor sydde klänningar av.

De som vi besökte i Amerika 2007 härstammar från två av Anders Gustafs och Augustas barn, nämligen Anders Fredrik (Frank) och Emma.

Det hade aldrig gått att hitta dem utan ancestry.com. På den web-platsen finns census, dvs. amerikanska folkräkningarna, fram till 1930. Där finns också passagerarlistor, födelse-, vigsel- och dödsuppgifter, egna inlagda släkträd, tidningar, telefonkataloger samt frågespalter mm.

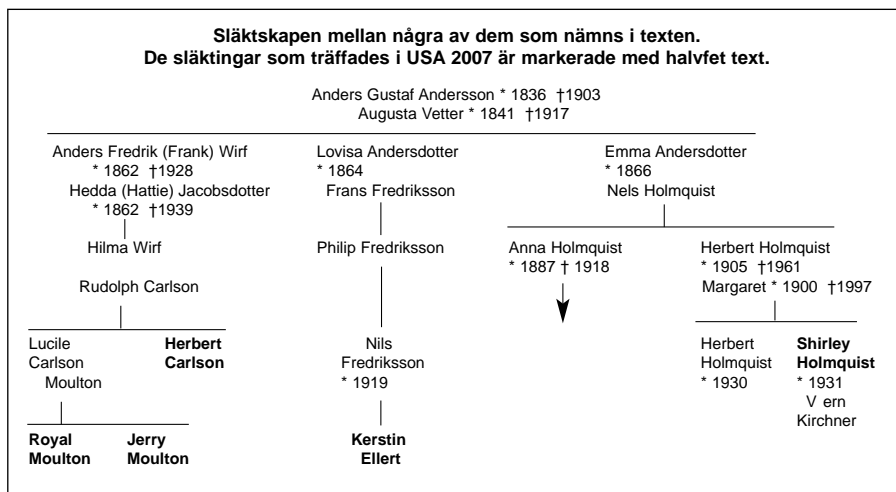
Släkträff i St Paul, Minnesota. Från vänster: Jerry, David och Royal Moulton, till höger Herbert Carlson samt i mitten Kerstin Ellert.

Anders Gustaf hittade jag inte. Jag sökte på olika stavingar av Andersson och Anders (Andrew). Till slut hittade jag en Augusta i Clayton f. 1842 (ska vara 1841) i census 1900 och hon är gift med AG Anderson f. 1836, *dottern Emma* f. 1866 och hon är gift med *Nels Holmquist* och deras barn. Rätt kopplat eftersom far-mor-dotter stämmer. AG hade jag aldrig kommit på att söka på som förnamn. 1900 har AG egen farm i Clayton och Augusta har fött 8 barn varav 6 lever. Intressant uppgift, ett barn måste ha dött efter att de kommit till Amerika. I census 1910 finns inte AG med. Jag kollade i Wisconsin's dödbok 1820–1907 och hittade honom död den 8 november 1903.

AG var en "Small boy, busybody, horse trader" säger släktingarna däröver. 1910 står Augusta som ägare till farmen.

"Large lady" säger man om henne däröver. Augusta dog den 23 maj 1917. De tre småbarnen som emigrerade med mamman bor inte på samma farm som föräldrarna 1900. Jag misstänker att de har flyttat hemifrån och att en av döttrarna dött (enl census 1900).

Jag hade ju turen att hitta dottern Emma och hennes familj samtidigt som jag letade efter AG och Augusta. Nels Holmquist hade också en egen farm i Clayton i närheten av svärföräldrarnas. Nels och Emma har sju levande barn i census 1910. Hon har fött tolv barn. Sex barn: Ada f. 1896, Walfed f. 1898, Edvin f. 1900, Dagny f. 1901/02, Albin f. 1903 och Herbert f. 1905 finns med 1910. Dottern Anna f. 1887 finns med 1900, men har flyttat hemifrån innan 1910. Det är ett långt hopp mellan Anna f. 1887 och nästa barn Ada f. 1896. Flera av

Vern och Shirley Kirchner visade Kerstin Ellert (i mitten) runt bland släktgravarna i området kring Milwaukee, Wisconsin.

Emmas döda barn är troligen födda under den perioden.

1920 bor fortfarande Emmas och Nels son Herbert hemma. Jag ska försöka hitta igen hans nu levande ättlingar. I 1930 års census upptäcker jag att Nels och Emma flyttat till Milwaukee i Wisconsin. Varför? Antagligen för att komma närmare barnen. Jag hittar även att sönerna Walfred, Albin och Herbert med familjer bor i Milwaukee. Jag fortsätter leta.

Enligt census 1930 har Herbert en son som heter Herbert f. 1930. Han borde leva fortfarande. Jag börjar leta i gamla amerikanska telefonkataloger och spårar honom till en adress i Milwaukee. Skickar iväg ett brev till den adressen. Efter någon vecka får jag ett svar på mailen från Herberts syster Shirley Kirchner som fått brevet av Herberts fru. Herbert är sjuk och kan inte svara. Vi reder ut släktskapen på mailen och skickar kort till varandra. Allt stämmer. Vi är släkt. Efter detta har jag under några år haft mailkontakt med Shirley som är född 1931. Shirley är en av dem jag tänker besöka i Amerika.

Min nästa satsning är Nels och Emmas äldsta dotter Anna. Jag är nyfiken på varför hon dog så ung 1918, endast 31 år gammal. Hon hade fem barn födda mellan 1909 och 1918. Jag hittade hennes mans släkträd i ancestry.com och kan därför följa henne framåt när jag fått reda på hennes nya efternamn och barnens namn. Jag tar kontakt med den person (Doug Payson) som lagt in släkträ-

det. Vi har skrivit flera mail till varandra och jag fick av honom reda på att Anna dött i barnsäng 1918. Han har mest forskat på hennes mans sida. Att hon dog så tidigt som 1918 har nog också bidragit till att Nels och Emma flyttade till Milwaukee eftersom de, då Anna dog, förlorade kontakten med barnbarnen. Annas man gifte snabbt om sig. De flesta av Annas ättlingar har flyttat från Clayton och Wisconsin. Doug har ingen kontakt med dem som bor kvar där. Därför är det inte aktuellt att träffa någon av dem på vår resa.

Nu gäller det att hitta sonen *Anders Fredrik*. Från början visste jag inte om han emigrerat eller var kvar i Sverige. Han bara försvann ur husförhörsboken. Jag misstänkte att det kunde bero på att han blivit soldat och bytt namn. Efter sökning i svenska soldatregistret hittade jag honom till slut, när jag sökte på hans förnamn och födelseår. Jag fick då veta att han hette Wirf och hade emigrerat till Amerika 1892, hans frus namn, *Hedda*, och de två barnens namn, Fanny och Bertha. Var han rätt son till AG och Augusta frågade jag mig, för i soldatregistret står fel födelseort? Nu var det lättare att hitta honom i emigrationshandlingar och passagerarlistor. Jag hittade familjen Wirf på båtöverfarten där det står att de ska åka till föräldrar i Clayton, Polk, WI. Kopplingen barn-föräldrar är då bekräftad.

I Amerika hittade jag familjen i census genom barnens namn och födelseår. *Frank* och *Hattie* hette de inte innan de

Emma Holmquist med sonen Herbert, Shirleys far, någon gång runt 1930.

emigrerade, och är svårt att gissa sig till vid sökning. Paret får ytterligare två barn i Amerika, Hilding och Hilma. De tog också hand om flera barnbarn medan dottrarna var ute och arbetade på andra platser. Familjen hade en farm i Amery vid Apple river i Polk county, WI. Frank arbetade som snickare vid järnvägen. Han rodde över floden och gick sedan in till stan till arbetet.

Nu börjar jag letandet mot nutid. Jag följer barnen och barnbarnen framåt och hittar en lämplig kontaktperson, barnbarnet Luciles son Royal Moulton i St Paul, Minnesota (MN). Jag skriver ett vanligt brev till hans adress och får två svar på mailen snabbt, både från honom och hans bror Jerrys fru. Vi utbyter snabbt information och kort och ser att allt stämmer. De blir överlyckliga och vill att vi kommer och hälsar på.

Besök i Wisconsin och Minnesota

Efter att ha besökt släktingar i Raymond, New Hampshire och på ön Nantucket utanför Boston så flyger vi till Wisconsin.

Vårt första mål är *Shirley Kirchner* i New Berlin, Milwaukee. Hon har mycket klar bild över Nels och Emma och alla deras barn, barnbarn och barnbarnsbarn. Shirley är barnbarn till Emma. Flera släktingar bor i Milwaukee-området. Vi far runt och hälsar på flera av dem, bland annat en ingift "aunt" som är 100 år. En dag gör vi en utflykt till kyrkogårdar och tittar på gravstenar. Shirley och hennes man Vern (pensionerad brandman och

fackföreningsledare) har själva inte varit runt och tittat på gravar innan kontakten med mig. De är mycket nöjda med att visa oss runt. Hennes far Herb, Emmas son, var polis i Milwaukee. Det blir flera dagar fulla med släktbesök och genealogi. Både vi från Sverige och släktingarna i Milwaukee njuter av kontakten.

Efter detta besök tar vi Amtrak-tåget till St Paul (MN) och besöker Franks ättlingar. Vi ska bo hos *Jerry* och *Nancy Moulton*, ett pensionerat lärarpar. Nancy och jag har fått fin kontakt via mailen och det ska bli spännande att träffas. St Paul/Minneapolis ligger alldeles vid gränsen till Polk, WI, dit Anders Gustaf, Augusta och barnen emigrerade. Det blir utflykt till Polk county en dag med Jerry, Nancy, Jerrys bror *Royal* och deras morbror *Herbert Carlson*, 79 år, Frank och Hatties barnbarn. Vi tittar på Franks och Hatties farm och deras dotter Hilmas och hennes man Rudolphs Carlsons farm (Herberts mamma och pappa). Carlsons övergav farmen 1943 och flyttade in till Minneapolis för jobb. Farmen är öde, men inte helt förfallen. Bilen står kvar som de lämnade den och vattenpumpen fungerar. Herbert äger fortfarande marken fast han inte bor där. Det blir stort släktkalas i St Paul och Herbert som är äldst berättar många minnen från 30- och 40-talen.

Herbert berättar bland annat följande historia om Al Capones besök på deras farm:

Det är förbudstid i Amerika. Det är förbjudet att servera alkohol. Polk ligger nära gränsen till Kanada. Herbert är 4 år. Granne till deras farm ligger "Blind Pig", där man har "barndances" och serverar alkohol från Kanada. En kvinna driver stället. En dag kommer en stor svart bil in på Carlsons farm. Herberts pappa tar sin 32-kalibriga pistol och går ut. Herbert tittar ut genom fönstret. Mamma Hilma är på väg in från ladugården. Mannen i bilen frågar efter "Blind Pig" och Herberts far talar om att det är nästa uppfart. Mannen presenterar sig och talar om att han är Al Capone. Al Capone distribuerade alkohol från Kanada under förbudstiden och antagligen också till "Blind Pig". Han hade väl något ärende till kvinnan som hade stället. Al har en man med sig i bilen. De tackar och far iväg.

Två år senare kommer han igen, antagligen av misstag. Han ska även då till "Blind Pig" och har antagligen kört av vid fel uppfart. Al säger "Hello again, sorry". Han byter några ord med pappa och kör sedan vidare. Detta är en av många historier vi får höra om livet i Amerika.

Det är underbart trevligt att träffa släkten i Amerika. Vi blev mycket väl mottagna. Alla var intresserade av att träffa

Frank och Hattie Wirfs grav står kvar på kyrkogården i Amery.

Familjen Carlsons farm övergavs 1943 då Rudolph och Hilma flyttade in till Minneapolis för arbetets skull. Sonen Herbert äger fortfarande marken fast han inte bor där.

oss och höra om släkten i Sverige och berätta om släkten i Amerika. Jag hade kunskap om andra grenar i Amerika som de inte kände till själva. De olika släktgrenarna i Amerika kommer att ta kontakt med varandra framöver. Vi var i Amerika en dryg månad.

Jag har inte blivit klokare över varför Lovisa stannade kvar i Sverige. Kanske hennes man inte ville resa. De som for lyckades ju däröver.

Kjell Ellert vid pumpen på Carlsons farm. Trädet har hittat en bra plats att växa på.